

In memoriam

Ştefan Georgescu-Gorjean, la centenar

Toată lumea știe că autorul Coloanei fără de Sfârșit (alături de Poarta Sărutului, Masa Tăcerii și Aleea Scaunelor) – opere cunoscute sub denumirea generică “Ansamblul Monumental de la Tg-Jiu” – este Constantin Brâncuși. Dar puțini știu că, alături de Titanul de la Hobița, pentru realizarea Coloanei, a pus umărul și inginerul Ștefan Georgescu-Gorjean.

S-a născut la data de 29 august/11 septembrie 1905, la Craiova, în familia lui Ion Georgescu-Gorjean, originar din comuna Godinești-Gorj. A absolvit în mod strălucit cursurile

Liceului “Carol I” din Bănie, în anul 1923, iar cinci ani mai târziu, la 15 iulie, devinea inginer electromecanic absolvent titrat al Școlii Politehnice din București.

La 1 septembrie 1928 s-a angajat la Societatea “Petroșani”, cu sprijinul căreia a efectuat o practică de șase luni la Uzinele Siemens-Schuckert din Viena. Din anul 1929, și-a început activitatea în Valea Jiului, ajungând inginer-șef și apoi director adjunct la Atelierele Centrale din Petroșani. Aici coordona activitatea atelierelor de proiectare și construcții metalice, secția siderurgică, secția de prelucrări mecanice și.a. În paralel, a predat cursuri de electromecanică la Școala de Maștri Minieri Mecanici din Petroșani și a elaborat cărți tehnice destinate pregătirii de muncitori calificați.

Fiind un bun cunoscător al principalelor limbi de circulație internațională, era la curent cu literatura tehnică de specialitate de ultimă oră. Ca reprezentant al Societății “Petroșani” a efectuat mai multe deplasări în străinătate.

În anul 1935, în cursul unei deplasări la Paris, l-a vizitat pe sculptorul Constantin Brâncuși, care deja se stabilise acolo, în celebrul atelier din Montparnasse. Brâncuși era prieten cu tatăl lui Ștefan Georgescu-Gorjean, iar cel din urmă a rămas impresionat de proiectul Titanului, de a realiza la Tg-Jiu o “Scară spre Cer”, adică o “Coloană a Infinitului”, de mari dimensiuni, și a hotărât să-l ajute pe Marele Sculptor în a-și realiza măreața Operă de Artă.

Ştefan Georgescu-Gorjean, la centenar

Urmare din pag. a II-a

În decembrie 1936, mai și august 1937, cei doi deveniți buni prieteni, au stabilit de comun acord principalele aspecte referitoare la realizarea Operei de căpătâi a Titanului, răspunzând cu toate forțele și toată priceperea de coordonarea principalelor etape legate de proiectarea, executarea, asamblarea și montarea Coloanei. Brâncuși s-a bucurat ca un copil când a aflat că, după calculele lui Georgescu-Gorjean, Coloana se mai putea înălța cu trei module. Inginerul, împreună cu o echipă de excelenți specialiști, a reușit să realizeze în numai trei luni materializarea ideii brâncușiene. Societatea "Petroșani" a suportat costurile ridicării Coloanei de la Tg-Jiu, fiind unul dintre "sponsorii" Ansamblului Monumental.

Zborul spre Infinit și dorința de a lărgi orizontul tineretului acestor vremuri explică inițiativa benefică a inginerului Georgescu-Gorjean de a înființa la Petroșani un aeroclub. (Tocmai de aceea cartierul din sudul orașului de la confluența celor două Juri i se spune "Aeroport"). Societatea "Petroșani" a sprijinit această inițiativă. Au apărut astfel: Atelierul de planoare, Stația meteorologică, Scoala de planorism (a doua din țară, după Brașov etc.). Toate acestea au fost inițiate și conduse de inginerul Ștefan Georgescu-Gorjean, căruia i s-a conferit Medalia Aeronaumatică clasa a III-a, la 5 iunie 1940. În Brevet se menționează: "A organizat Scoala de zbor fără motor și Cercul de Aeromodeliști din Petroșani, fără a primi vre'un sprijin material, contribuind astfel la propășirea Aeronauticii".

Între anii 1941 și 1948, inginerul a condus o

editură specializată în cărți tehnice de largă accesibilitate. Între altele, Editura GORJEAN a publicat Manualul aeromodelistului (de Gh. Rado-pilot inginer), precum și o adaptare în limba germană, tot în același domeniu: "Avionul. Introducere în arta zborului". Inginerul a elaborat el însuși texte de popularizare a tehnicii, a adaptat sau tradus diverse lucrări.

După 1964, Ștefan Georgescu-Gorjean a publicat numeroase articole referitoare la realizarea capodoperei brâncușiene de la Tg-Jiu, a dat interviuri, a ținut conferințe, contribuind la o mai bună cunoaștere a universului Părintelui Sculpturii Moderne. Între anii 1965-1966 și 1975-1976 a contribuit la operațiile de remetalizare a Coloanei fără Sfârșit.

Ștefan Georgescu-Gorjean a plecat spre Infinitul pe care l-a iubit atât de mult la data de 5 martie 1985. (Pe data de 18 martie 1957 își luase "zborul de pasăre măiastră" spre același Infinit, însuși maestrul Constantin Brâncuși). Cei care l-au cunoscut și iubit păstrează vie amintirea personalității sale de tip

renascentist – un om care a transpus în oțel și fontă alămită ideea de Coloană Infinită, un om care a deschis porțile înțelegerii tehnicii pentru sute de inimi iubitoare de artă autentică în spirit modernist, un om care i-a ajutat pe fiili celor care scurtau sub pământ să se ridice în zbor, spre Infinit. Tocmai de aceea, la aniversarea unui veac de la nașterea coautorului Coloanei fără de Sfârșit oficialitățile din Gorj ar trebui "întru prețuire și memorie nemărginită", să-l omagieze cum se cuvine.

